

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoE/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8608200957
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8608200957.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pribinovej č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Grösslingovej č. 4, IČO : 36 864 421, proti povinnému G. I., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu vo H., na ul. X. mája. č. XXX/XX, právne zastúpenému JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, na ul. Makovickej č. 768/20, za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, na Nám. legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, na ul. Sov. hrdinov č. 163/66, o vymoženie sumy 778,23 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Svidník zo dňa 30.01.2018 č.k. 3Er/133/2008-196 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Povinnému a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a oprávnený nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým uznesením priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému v rozsahu 100 %. Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako aj povinnému priznal nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že uznesením zo dňa 01.08.2013 č.k. 3Er/133/2008-72 súd prvej inštancie vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Ďalej vyslovil, že o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie. V zákonom stanovenej lehote podal proti tomuto uzneseniu odvolanie oprávnený. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 19.12.2013 vydaným vo veci 7CoE/176/2013 odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil, uložil súdu prvej inštancie rozhodnúť o trovách odvolacieho konania a návrh na prerušenie konania zamietol. V dôsledku podaného dovolania vo veci rozhodoval Najvyšší súd SR, ktorý uznesením zo dňa 30.12.2015 sp. zn. 4Oboer/393/2014 konanie o dovolaní oprávneného zastavil, návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania zamietol, dovolanie oprávneného odmietol a povinnému nepriznal náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania. Uznesenie o zastavení exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.05.2014.

3. Po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ust. § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a § 203 ods. 1 Exekučného poriadku o nároku na náhradu trov exekúcie vo vzťahu k súdnemu exekútorovi. Tým, že oprávnený viedol exekúciu na podklade nespôsobilého exekučného titulu, možno uzavrieť, že z procesného hľadiska zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi nevyhnutné trovy exekúcie.

4. O trovách konania vo vzťahu k oprávnenému, povinnému a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p., pretože rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu k týmto účastníkom nemožno dôvodiť z úpravy ustanovenia § 203 Exekučného poriadku, pretože táto úprava dopadá len na vzájomný vzťah oprávneného a súdneho exekútora. Keďže oprávnený zavinil zastavenie exekučného konania, má povinný nárok na náhradu trov konania. Táto náhrada patrí s poukazom na ust. § 470 ods. 2 C.s.p. tiež Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré úspešne vystupovalo na podporu povinného a ktoré si trovy uplatnilo.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Navrhol uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Eventuálne požadoval, aby bolo vyslovené, že žiaden účastník exekučného konania nemá nárok na náhradu trov konania. Ako dôvod uviedol, že v danom prípade nie je vhodné aplikovať ust. § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie. V súvislosti s ust. § 9 ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré upravuje vzťah subsidiarity Exekučného poriadku a Civilného sporového poriadku, sa poukázalo aj na zásadu zodpovednosti za zavinenie upravenú v ust. § 256 ods. 1 C.s.p. Exekučný poriadok je vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku špeciálnym právnym predpisom, pričom ustanovenia Civilného sporového poriadku sa v exekučnom konaní aplikujú len v tom prípade, ak chýba špeciálna právna úprava. Exekučný poriadok upravuje v ust. § 203 ods. 1 zásahu zodpovednosti za zavinenie samostatne a upravuje diskrečnú právomoc súdu rozhodnúť o uložení povinnosti náhrady trov konania, zatiaľ čo Civilný sporový poriadok upravuje zásadu zodpovednosti za zavinenie odlišne, a to v prípade, že strana procesne zavinila zastavenie konania, súd ex offo prizná náhradu trov konania protistrane. Vzhľadom na odlišnú úpravu zásady zodpovednosti za zavinenie v Exekučnom poriadku je daná súdu možnosť v rámci diskrečnej právomoci zvážiť, či uloží nahradenie nevyhnutných trov exekúcie. Zásada zodpovednosti za zavinenie znamená, že súd uloží povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že vznikli. Pod zavinením sa rozumie porušenie procesných povinností, ktoré vyplývajú zo zákona alebo ktoré súd uložil na základe zákona, v dôsledku čoho došlo k zmareniu úkonu. Zásada zodpovednosti za zavinenie zahŕňa aj náhodu, čo znamená, že súd môže uložiť povinnosť nahradiť trovy konania tomu, komu sa prihodila náhoda. Pod náhodou možno rozumieť objektívnu udalosť, teda udalosť, ktorej prihodenie sa zodpovedný subjekt nepredvídal. Zastavenie konania nebolo zapríčinené zavinením oprávneného, nakoľko iniciovanie exekučného konania a jeho následné zastavenie exekučným súdom nemožno klasifikovať ako porušenie procesných povinností, ktoré vyplývajú zo zákona. Oprávnený má za to, že uskutočnenie jeho práva iniciovať exekučné konanie v záujme realizácie vykonateľného rozhodnutia v žiadnom prípade nie je možné klasifikovať ako porušenie procesných povinností a ani ako náhodu, keďže vydanie rozhodnutia, ktoré nemohol oprávnený predvídať a ani nepredvídal, nie je možné klasifikovať ako náhodu. Oprávnený má voči povinnému existujúcu, aj keď nevyhnutnú, pohľadávku z dôvodu, ktorý sám nemohol v čase vzniku záväzkovo právneho vzťahu predpokladať (neskoršia neplatnosť rozhodcovskej doložky). Práve uvedený prípad možno klasifikovať ako prípad hodný osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 C.s.p.

6. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie oprávneného nie je opodstatnené.

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na konanie vedené na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3Er/133/2008, v ktorom bolo právoplatne rozhodnuté o zastavení exekúcie po jej vyhlásení za neprípustnú. Stalo sa tak z dôvodu, že oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok nemohol byť podkladom pre exekučné konanie pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy rozhodcovskej zmluvy vyplývajúcej z ustanovenia § 4 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

9. Z obsahu predloženej zmluvy o úvere vyplynulo, že táto rozhodcovskú doložku neobsahuje. V zmluve sa nachádza iba odkaz na obchodné podmienky, ktoré ale zmluvnými stranami neboli podpísané. Pre platnosť rozhodcovskej doložky nestačilo iba sa oboznámiť s ustanoveniami obchodných podmienok upravujúcich rozhodcovskú doložku a súhlasiť s ich obsahom. Zákonnou podmienkou platnosti rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej či už vo forme osobitnej zmluvy alebo vo forme rozhodcovskej doložky k zmluve, bola jej písomná forma, ktorá ale dodržaná nebola. Nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy rozhodcovskej zmluvy spôsobilo jej absolútnu neplatnosť, pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musel súd prihliadať z úradnej povinnosti. Ak rozhodcovská zmluva nebola platne dojednaná pre vykonanie exekúcie chýbal základný predpoklad, a to právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Rozhodcovský súd totiž mohol vec v rozhodcovskom konaní prejednať len vtedy, ak medzi zmluvnými stranami v súlade s ust. § 3 zákona č. 244/2002 Z.z. bola uzatvorená platná rozhodcovská zmluva o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

10. Je nepochybné, že neplatnosť rozhodcovskej zmluvy pre nedodržanie zákonom stanovenej písomnej formy spôsobil oprávnený. Rovnako bol to tiež oprávnený, ktorý bez existencie platnej rozhodcovskej zmluvy predložil vec na rozhodnutie rozhodcovskému súdu a následne po vydaní rozhodcovského rozsudku tento exekučný titul, ktorý nemohol byť podkladom pre exekučné konanie, predložil spolu s návrhom na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Predloženie nespôsobilého exekučného titulu na vykonanie exekúcie je potrebné považovať za procesné zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie v dôsledku čoho oprávnenému v súlade s ustanovením § 203 ods. 1 Exekučného poriadku vznikla povinnosť nahradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi a v súlade s ust. § 256 ods. 1 C.s.p. nahradiť trovy konania povinnému a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. uznesenie ako vecne správne potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešnému povinnému, súdnemu exekútorovi a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS žiadne trovy nevznikli a neúspešný oprávnený nemá právo na ich náhradu.

13. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).